

- πᾶσι κακοῦ μοῖρα· τὰ γάρ τοι σπέρματα εὐθύς θνητὰ ὄντα
 ταύτης κοινωνεῖ τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς ἀφυῖα μὲν ψυχῆς, νόσοι
 □ καὶ κήδεα μύρια θνητῶν ἐκείθεν ἡμῖν ἔρπει· τοῦ δὲ χάριν
 ἐτραπόμεθα δεῦρο; ἴν' εἰδείημεν ὅτι καινὸν ἀτυχεῖν οὐδὲν ἀν-
 D θρώπων ἀλλὰ πάντες ταῦτ' ἀποκρίνομεν. ἄσκοπος γὰρ ἡ τύχη
 □ φησὶν ὁ Θεόφραστος καὶ δεινὴ παρελέσθαι τὰ προπεπονημένα
 καὶ μεταρριῖσαι τὴν δοκοῦσαν εὐημερίαν, οὐδένα καιρὸν ἔχουσα
 τακτόν· ταῦτα γὰρ καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐκάστῳ
 λογίσασθαι ῥάδιον, καὶ ἄλλων ἀκοῦσαι παλαιῶν καὶ σοφῶν
 10 ἀνδρῶν· ὧν πρῶτος μὲν ἐστὶν ὁ θεῖος Ὅμηρος, εἰπὼν (σ 130)
 'οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.
 οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 14 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέουσι,
 E καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ'
 καὶ (σ 136)
 'τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμαρ ἄγῃσι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε'
 καὶ ἐν ἄλλοις (Z 145)
 20 'Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 □ οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὄρη·
 ὡς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.'
 25 ταύτη δ' ὅτι καλῶς ἐχρήσατο τῇ εἰκόνι τοῦ ἀνθρωπειοῦ βίου
 F δῆλον ἐξ ὧν ἐν ἄλλῳ τόπῳ φησὶν οὕτως (Φ 463)